

**สารสำคัญของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557**

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการมีการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตน หรือบุคคลทั่วไปก่อนรับเข้าทำงาน รวมถึงกรณีการรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือบุคคลที่ราชการส่งมาฝึก เพื่อให้การผลิตสินค้าหรือบริการมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งผู้ประกอบกิจการอาจดำเนินการฝึกอบรมลูกจ้างเองหรือจ้างจัดฝึกอบรม รวมทั้งการส่งลูกจ้างไปเข้ารับการฝึกอบรมกับสถานฝึกอบรมอื่น โดยผู้ประกอบกิจการจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยละของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกอบรมและสิทธิประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนหรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติหรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันในส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในแต่ละปีปฏิทิน ผู้ประกอบกิจการนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในปีนั้น

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557 เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการรวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน ดังนั้นเพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถและให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับประโยชน์ จาก พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557

ประโยชน์ต่อนายจ้าง นายจ้างสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ทักษะฝีมือ ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะ และเหมาะสมกับตำแหน่งงานนั้นอย่างแท้จริงเข้าทำงาน ลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติงานที่ขาดความรู้ความสามารถ

ประโยชน์ต่อลูกจ้าง มีการพัฒนาและยกระดับฝีมือของผู้ประกอบอาชีพให้มีมาตรฐานและมีทักษะที่สูงขึ้น เหมาะสมกับตำแหน่งงานนั้น มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ และลดความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการทำงาน

ประโยชน์ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะ จากความเสียหายที่เกิดจากผู้ประกอบอาชีพที่ไม่มีความชำนาญในการทำงานอย่างแท้จริง อันจะส่งผลกระทบต่อตัวผู้ประกอบอาชีพเอง ต่อผู้ประกอบกิจการ ชุมชน สังคม และส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ

การฝึกอบรมฝีมือแรงงานตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2557

การพัฒนาฝีมือแรงงาน หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชากรวัยทำงานมีความสามารถในการพัฒนาปรับปรุงงาน มีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานเพื่อเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ อันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง

การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ได้กำหนดประเภทของการฝึกไว้ 3 ประเภท คือ

1. การฝึกเตรียมเข้าทำงาน หมายถึงการที่ผู้ประกอบการกิจการจัดให้บุคคลทั่วไปได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ก่อนเข้าทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน
2. การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน หมายถึงการที่ผู้ประกอบการกิจการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างได้ปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น
3. การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ หมายถึงการที่ผู้ประกอบการกิจการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพอื่นที่ลูกจ้างมิได้ปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

ลักษณะการฝึกอบรม

1. ดำเนินการฝึกเอง ผู้ประกอบการอาจจัดการฝึกให้ผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงานหรือลูกจ้างของตนเอง โดยใช้วิทยากรภายในหรือวิทยากรจากภายนอกก็ได้ และให้รวมถึงการที่ผู้ประกอบการดำเนินการจ้างสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานมาฝึกอบรมให้ด้วย
2. ส่งไปรับการฝึกภายนอก ผู้ประกอบการอาจส่งผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงานหรือลูกจ้างของตนเองไปรับการฝึกกับสถานศึกษา หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานอื่นที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบก็ได้

สถานที่ฝึก

“สถานที่ฝึก” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึกกรณีผู้ประกอบการดำเนินการฝึกเอง อาจใช้สถานที่ฝึกอบรมผู้รับการฝึกได้ ดังนี้

1. ในสถานประกอบการหรือหน่วยผลิต
2. สถานที่อื่น เช่น เช่าสถานที่ภายนอกเพื่อใช้ฝึกอบรมซึ่งอาจเป็นทั้งของทางราชการหรือเอกชน
3. ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การจัดตั้งยื่นคำขอและได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน

กรณีผู้ประกอบการส่งไปรับการฝึกภายนอก สามารถส่งผู้รับการฝึกไปรับการฝึกอบรม ดังนี้

1. สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน
2. สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ
3. หน่วยฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชา เนื้อหา และวิธีการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

(เป็นไปตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ 2545)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมฯ 2545)

เป็นหลักสูตรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน

เพิ่มขึ้น ตามสาขาอาชีพที่ลูกจ้างนั้นปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ (กรณีฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน)

เพิ่มเติม ในสาขาอาชีพอื่นนอกเหนือจากลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ตามปกติ (กรณีฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ)

หัวข้อวิชา เนื้อหาของหลักสูตร

- กรณีฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ต้องเป็นหลักสูตรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างให้มี

1.ความรู้ หรือ 2. ความสามารถ หรือ 3. ทักษะ หรือ 4. ทัศนคติที่ดี เพิ่มขึ้นในสาขา

อาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น

- กรณีฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

ต้องเป็นหลักสูตรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างให้มี

1.ความรู้ หรือ 2. ความสามารถ หรือ 3. ทักษะ หรือ 4. ทัศนคติที่ดี เพิ่มเติม ในสาขาอาชีพ

อื่นนอกเหนือจากลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

หลักสูตรใดจะได้รับการรับรอง ว่าเป็นการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน หรือฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ต้องพิจารณาจาก

หลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ต้องพิจารณาว่า หัวข้อและเนื้อหาในการฝึกอบรมทำให้ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม มี ความรู้ หรือ ความสามารถ หรือ ทักษะหรือ มีทัศนคติที่ดี ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ปกติเพิ่มขึ้น หรือไม่

หลักสูตรการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

ต้องพิจารณาว่า หัวข้อและเนื้อหาในการฝึกอบรมทำให้ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม มี ความรู้ หรือ ความสามารถ หรือ ทักษะหรือ มีทัศนคติที่ดี เพิ่มเติม ในสาขาอาชีพอื่นนอกเหนือจากลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

องค์ประกอบการฝึกอบรมนั้น ทำให้ลูกจ้างได้รับสิ่งเหล่านี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นอย่างน้อย คือ

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง คือ ความเข้าใจ

ความสามารถ (Capability) หมายถึง มีคุณสมบัติทำได้เฉพาะทาง มีความรู้ความชำนาญ

ทักษะ (Skill) หมายถึง ความชำนาญงาน ทัศนคติ(Attitude) หมายถึง แนวความคิดเห็น

ระยะเวลาการฝึกอบรม

ระยะเวลาการฝึกอบรมต้องสอดคล้องกับหลักสูตรซึ่งการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานต้องไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพต้องไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง ผู้รับการฝึกต้องเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งหลักสูตร

ระยะเวลาการฝึกอบรม (จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรม) ต้องมีความเหมาะสมกับหลักสูตรและเนื้อหาด้วย เช่น บางหลักสูตรมีหัวข้อวิชาและเนื้อหามาก ต้องใช้เวลาในการฝึกอบรม 30 ชั่วโมง ก็จำเป็นต้องฝึกอบรมทั้ง 30 ชั่วโมง หรือบางหลักสูตรมีความจำเป็นต้องฝึกภาคปฏิบัติ ก็ต้องมีการกำหนดจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับจำนวนผู้เข้าอบรมและเนื้อหาในหัวข้อวิชานั้น ๆ ด้วย

การนับระยะเวลาการฝึกอบรม

1. ในการจัดฝึกอบรมต้องมีการจัดทำกำหนดการฝึกอบรม หรือตารางการฝึกอบรมแบบประกอบการพิจารณาหลักสูตรด้วยทุกครั้ง
2. ช่วงการลงทะเบียนและเวลาพักกลางวันไม่นับรวมเป็นชั่วโมงการฝึก
3. ระยะเวลาการถาม-ตอบ และ ทดสอบก่อน-หลังฝึก นับเป็นระยะเวลาการฝึกอบรมได้ เนื่องจากมีความสำคัญในการสรุปและตอบปัญหาข้อข้องใจหรือข้อขัดแย้งที่เกิดจากการบรรยายในหลักสูตรดังกล่าวได้ แต่ต้องพิจารณาด้วยว่าระยะเวลาเหมาะสมกับหลักสูตรดังกล่าวหรือไม่
4. การดูงาน เยี่ยมชมโรงงาน จะนับเป็นระยะเวลาการฝึกอบรม เมื่อมีการกำหนดหัวข้อ เนื้อหาวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการดูงานที่ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยชั่วโมงในการฝึกอบรมไม่ควรน้อยกว่า 6 ชั่วโมง (การดูงานต้องเป็นส่วนที่ต่อเนื่องมาจากการฝึกอบรม หากเป็นการดูงานอย่างเดียวทั้ง 6 ชั่วโมง ไม่ถือว่าเป็นการฝึกอบรมดังนั้นจะไม่สามารถรับรองได้)

จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม

การกำหนดจำนวนผู้รับการฝึกในแต่ละกลุ่ม ตามประกาศฉบับเดิมกำหนดไว้เพียงจำนวนผู้รับการฝึกต้องไม่เกินกลุ่มละ 50 คนไว้อย่างเดียว แต่เห็นว่าการฝึกบางประเภท หากกำหนดไว้เพียง 50 คน ทำให้ผู้ดำเนินการฝึกมีค่าใช้จ่ายสูงเกินไป จึงได้มีการกำหนดจำนวนใหม่ โดยแยกประเภทให้เหมาะสมกับการจัดฝึกอบรม การกำหนดจำนวนเพื่อไม่ให้เกิดการฝึกอบรมที่มีผู้รับการฝึกมากเกินไป หากไม่มีการกำหนดจำนวนขั้นสูงไว้ อาจมีการจัดฝึกอบรมที่มีลูกจ้างเข้าฝึกอบรมครั้งละมาก ๆ เช่น 300, 500 หรือ 1,000 คน เกิดขึ้นได้ ซึ่งอาจเป็นการฝึกเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ลูกจ้างไม่ได้รับการพัฒนาฝีมืออย่างแท้จริง หากสถานประกอบการมีลูกจ้างจำนวนมาก และต้องการฝึกอบรมในหลักสูตรเดียวกัน ควรจัดฝึกอบรมหลาย ๆ รุ่นหรือหลาย ๆ กลุ่มภายใต้กฎหมายกำหนด

การฝึกอบรมลูกจ้างกลุ่มหนึ่งเกิน 100 คน นายทะเบียนจะไม่รับรองหลักสูตรและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของหลักสูตรนั้นทั้งหมด

- ในการฝึกอบรม 1 หลักสูตร อาจมีการอบรมทั้ง 3 ลักษณะได้ เช่น อบรมเข้าบรรยาย 100 คน บ่ายแบ่งทำกิจกรรมกลุ่ม 2 กลุ่มละ 50 คนต่อวิทยากร 1 คน สามารถรับรองได้

- หากอบรมเข้าบรรยาย 200 คน บ่ายแบ่งทำกิจกรรมกลุ่ม 4 กลุ่มละ 50 คนต่อวิทยากร 1 คน ในกรณีนี้ไม่สามารถรับรองได้เนื่องจากผิดเงื่อนไขตั้งแต่ตอนเข้าที่ว่าบรรยายต้องไม่เกิน 100 คน
 - การจัดฝึกอบรมที่มีการนำผู้รับการฝึกที่เป็นลูกจ้างของบริษัทอื่นมาร่วมอบรมด้วย เมื่อรวมจำนวนทุกบริษัทแล้วต้องไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดด้วย
- การกำหนดจำนวนผู้รับการฝึกอบรมกรณีส่งลูกจ้างไปฝึกอบรมภายนอก อยู่นอกเหนือการควบคุมของนายจ้าง ซึ่งสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมจะต้องจัดฝึกอบรมโดยมีจำนวนผู้รับการฝึกในแต่ละรุ่นตามความเหมาะสมอยู่แล้ว

สถานที่ฝึกอบรม

กรณีผู้ประกอบการดำเนินการฝึกเอง จัดการฝึกอบรม ณ สถานที่ฝึกอบรม ดังนี้

1. ฝึกในสถานประกอบการหรือหน่วยผลิต
2. ฝึกในสถานที่อื่น โดยเช่าสถานที่ภายนอกเพื่อใช้ฝึกอบรมซึ่งอาจเป็นทั้งของทางราชการหรือ เอกชน เช่น โรงแรม รีสอร์ท ห้องประชุมของหน่วยงานราชการ ศูนย์ประชุม ฯ
3. ฝึกในศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การขอจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เจ้าหน้าที่ที่จะตรวจความพร้อม ความเหมาะสมของสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่จะใช้ฝึกอบรมมีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าเหมาะสมก็จะได้ใบอนุญาตจากนายทะเบียน ให้ดำเนินการได้
4. หากจ้างสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานจัดฝึกอบรม ต้องเป็นสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ หรือ หน่วยฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

- ค่าตอบแทนวิทยากร (ขณะนี้ยังไม่มีกำหนดเพดานค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม)

ค่าตอบแทนวิทยากร จะอนุมัติค่าใช้จ่ายให้เฉพาะที่จ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินเท่านั้น

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ในส่วนของค่าตอบแทนวิทยากรได้มีการแก้ไขหลายครั้ง ในครั้งแรกได้กำหนดเป็น “เงินค่าตอบแทนวิทยากร” และต่อมาได้มีการแก้ไขเป็น “เงินค่าตอบแทนวิทยากรเท่าที่จ่ายจริง หรือตอบแทนเป็นของขวัญสำหรับวิทยากรมูลค่า ไม่เกินห้าพันบาท / คน / รุ่น อย่างใดอย่างหนึ่ง” และในครั้งหลังสุดได้มีการแก้ไข เป็น “ค่าตอบแทนวิทยากร” อย่างเดียว เป็นการยกเลิกการรับรองค่าใช้จ่ายที่เป็นของขวัญ หากสถานประกอบการใดให้ของขวัญแก่วิทยากร จะนำค่าของขวัญมาขอรับรองค่าใช้จ่ายไม่ได้

ค่าตอบแทนวิทยากรบุคคลธรรมดา ใช้ใบรับเงินหรือใบสำคัญรับเงิน ที่มีชื่อ ที่อยู่ผู้รับเงินค่าวิทยากร มีชื่อหลักสูตร วันที่ฝึกอบรม จำนวนเงินชัดเจน และต้องแนบสำเนาบัตรประชาชน (ผู้เซ็นชื่อรับเงินต้องเป็นบุคคลเดียวกันกับชื่อบุคคลในสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน)

- ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่างสำหรับผู้รับการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ประสานการฝึกอบรมและวิทยากรระหว่างฝึกอบรม ยกเว้นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

1. กรณีค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่างยกเว้นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สำหรับ บุคคล 3 ประเภทเท่านั้น คือ 1. ผู้รับการฝึกอบรม 2. เจ้าหน้าที่ผู้จัดฝึกอบรม 3. วิทยากร ซึ่งจะต้องแสดงรายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้จัดฝึกอบรมและวิทยากรในแบบ ผย/ผป.2-1 ให้ครบถ้วนชัดเจน ด้วย

2. ค่าเช่าที่พักระหว่างฝึกอบรม พิจารณาตามระยะทางของสถานที่ฝึกอบรม เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องพักค้างคืนด้วย

3. ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่าง ต้องเป็นค่าอาหารระหว่างฝึกอบรม ซึ่งเป็นอาหารเช้า อาหารกลางวัน และอาหารเย็น การไปรับประทานอาหารหรือสั่งอาหารตามร้านซึ่งมีได้อยู่ในสถานที่ฝึกอบรม ต้องเป็นค่าอาหารที่ผู้จัดประสานงานหรือนำผู้รับการฝึกอบรมไปรับประทานอาหารพร้อมกันทุกคน การแยกไปรับประทานอาหารตามร้านอาหารต่างๆ เป็นกลุ่มย่อยๆ ไม่ถือว่าเป็นอาหารระหว่างฝึกอบรมและค่าอาหารระหว่างฝึกอบรมต้องเป็นอาหารใน 3 มื้อหลักเท่านั้น

4. ใบเสร็จหรือใบรับเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่าง ให้ผู้ยื่นขอรับรอง บันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมเป็นหลักฐานว่าเป็นค่าอาหารของวันใด มื้อใด ของการอบรมหลักสูตรใดให้ชัดเจน

- ค่าพาหนะเดินทางข้ามจังหวัดไป-กลับ ภายในประเทศ เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินสองเที่ยว ยกเว้นค่าเครื่องบิน

1. กรณีวันที่ไป-กลับ ไม่ตรงกับวันที่อบรม จะต้องใกล้เคียงกับวันอบรม ซึ่งไม่ควรเกิน 3 วัน

2. หลักฐานที่ใช้แนบ สามารถทำเป็นใบลงทะเบียนรวมของสถานประกอบการ มีชื่อผู้เข้ารับการอบรมที่เดินทางและแนบตัวมา ทำใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน โดยไม่ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนก็ได้

3. ค่าเครื่องบิน ไม่สามารถนำมาขอความเห็นชอบได้

- ค่าจ้างเหมาพาหนะรับ-ส่งผู้รับการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ประสานการฝึกอบรม และวิทยากรระหว่างการฝึกอบรม

1. ค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าน้ำมัน ค่าทางด่วน ไม่สามารถนำมาขอความเห็นชอบได้

2. หากมีการเช่ารถ แต่ผู้เช่าต้องเติมน้ำมันเอง ควรทำความเข้าใจล่วงหน้าในลักษณะเหมารวมค่าน้ำมัน ด้วย

3. การใช้รถของสถานประกอบการเองไม่สามารถนำค่าน้ำมันมาขอรับรองค่าใช้จ่ายได้

- ค่าพาหนะเดินทางภายในประเทศของวิทยากร

ค่าพาหนะเดินทางภายในประเทศของวิทยากร ไม่มีข้อจำกัดเหมือนกับกรณีการเดินทางของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่กำหนดให้เป็นค่าพาหนะเดินทางเฉพาะข้ามจังหวัดไป-กลับ ภายในประเทศ เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินสองเที่ยว

วิทยากรจึงสามารถเดินทางโดยเครื่องบินได้และไม่ได้จำกัดเที่ยวบิน แต่ทั้งนี้ ต้องดูความเหมาะสมด้วย แต่ค่าเปลี่ยนเที่ยวบิน ค่าโหลดกระเป๋าไม่สามารถนำมาขอความเห็นชอบได้

กรณีจ้างเหมาจัดฝึกอบรม

นอกจากผู้ประกอบการที่เป็นนายจ้างจัดฝึกอบรมเองแล้ว ผู้ประกอบการอาจจ้างเหมาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ หรือ หน่วยฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่ดำเนินการด้านฝึกอบรมจัดการฝึกอบรมให้ทั้งหมดก็ได้

กรณีจ้างสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ดำเนินการจัดฝึกอบรม(แบบจ้างเหมา) ใช้ใบเสร็จ ของสถานฝึกอบรมนั้นซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายรวมได้เลย โดยแนบใบแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละรายการ ด้วย

สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ผู้ดำเนินการฝึกจ้างจัดฝึกอบรม ต้องเป็นสถานศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหรือ สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคลที่ ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ใบเสร็จรับเงินค่าจ้างเหมาจัดฝึกอบรมที่สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน (บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด มูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย) ควรระบุรายการในใบเสร็จรับเงินให้ชัดเจนว่าเป็นค่าใช้จ่ายใด โดย ระบุชื่อหลักสูตร ระยะเวลาอบรม วันที่อบรม ให้ชัดเจน

หลักฐานค่าใช้จ่าย

1. ใบเสร็จรับเงินหรือใบกำกับภาษีที่มีรายการถูกต้องสมบูรณ์ มีเลขที่ เล่มที่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี ชื่อผู้ขาย และผู้ซื้อชัดเจน จำนวนเงินที่เป็นตัวเลขและตัวอักษร

2. ใบสำคัญรับเงิน ที่ให้บุคคลเป็นผู้รับเงินในการจ้างทำของ หรือเป็นค่าตอบแทน เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าจ้างทำอาหาร ค่าจ้างเหมาพาหนะ เป็นต้น ต้องมีชื่อนิติบุคคลผู้ยื่นคำขอเป็นผู้จ่ายเงินและผู้รับเงินชัดเจน พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับเงิน

3. ใบเสร็จรับเงินร้านค้า (บิลเงินสดเป็นเล่ม)

ถ้าทำถูกต้องเป็นใบเสร็จ ซึ่งต้องมีชื่อร้านค้าผู้รับเงิน(ผู้ขาย) ที่อยู่ วันที่ เลขประจำตัวประชาชน (เลขประจำตัวผู้เสียภาษี) เล่มที่ เลขที่ รายการสิ่งของ จำนวนเงินที่รับ ไม่ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับเงิน แต่ถ้ารายการไม่ครบถ้วนจึงไม่เป็นใบเสร็จ แต่พออนุโลมให้เป็นใบรับเงินได้ ซึ่งถ้าเป็นใบรับเงินต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับเงินมาด้วย

- กรณีบุคคลทั่วไปไม่ใช่ร้านค้าต้องมีชื่อผู้จ่ายเงินและผู้รับเงินชัดเจน รายการสินค้า วันที่ชัดเจน ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับเงินมาด้วย

- กรณีซื้อบิลเงินสดเป็นเล่ม มาเขียนเองใบเสร็จเอง ผู้จัดทำให้ระวังจะโดนข้อหาจัดทำเอกสารและใช้เอกสารปลอม

4. การพิจารณาค่าใช้จ่ายต้องถอดภาษีมูลค่าเพิ่มออก เนื่องจากบริษัทนายจ้าง ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม จากกรมสรรพากรอยู่แล้ว ส่วนกรณีหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ต้องตัดออก เนื่องจากเมื่อผู้ยื่นคำขอดังกล่าวมีหน้าที่ต้องจ่ายเต็มจำนวนโดยหักภาษีส่งอยู่แล้ว

5. กรณีใบเสร็จรับเงิน ไม่แสดงจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่มีวงเล็บระบุว่า “รายการสินค้านี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว” ถือว่ามีภาษีมูลค่าเพิ่มรวมอยู่ จะต้องถอดภาษีมูลค่าเพิ่มออก

ใบเสร็จรับเงินที่ไม่แสดงจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ได้ระบุว่า “รายการสินค้านี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว” ไม่ต้องตัดภาษีมูลค่าเพิ่มออก เนื่องจากผู้ออกใบเสร็จ ไม่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม

6. กรณีข้อความในใบเสร็จ ไม่มีข้อความระบุรายการที่ชัดเจน ให้เขียนรับรองเพิ่มเติมให้ขยายความให้เข้าใจได้ยิ่งขึ้น และให้เขียนรับรองว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวจริง

การรับรองสำเนาเอกสาร

- ต้องรับรองความถูกต้องโดยผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ
- สำเนาเอกสารที่เป็นค่าใช้จ่าย ให้เขียนรับรองว่า

“ ขอรับรองว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม หลักสูตร
เมื่อวันที่.....จริง” และลงนามรับรองโดยผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

การตัดรายการที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในแบบฟอร์ม

ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ซึ่งตามแบบ ผย/ผป 2 - 1 กำหนดไว้ 16 รายการ ตั้งแต่ 10.1 ค่าตอบแทนวิทยากร – 10.16 ค่าพาหนะวิทยากร แต่ในการจัดฝึกอบรม โดยส่วนมาก จะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพียง 2 – 3 รายการ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร (ข้อ 10.1) ค่าจ้างถ่ายเอกสารประกอบการฝึกอบรม (ข้อ 10.5) และ ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหารฯ (ข้อ 10.12) เพื่อลดการสิ้นเปลืองจำนวนเอกสารไม่ให้มากเกินไป จะตัดรายการหรือข้อที่ไม่มีค่าใช้จ่ายออกไปก็ได้ แต่ให้คงเลขหัวข้อ ค่าใช้จ่ายตามเดิม (กรณีใช้โปรแกรมออฟฟิตจัดทำ) เช่น การฝึกอบรมมีค่าวิทยากร ข้อ 10.1 , ค่าจ้างถ่ายเอกสารประกอบการฝึกอบรม ข้อ 10.5 , ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหารฯ ข้อ 10.12 ให้พิมพ์รายการเฉพาะที่มีค่าใช้จ่าย

10.1 ค่าวิทยากรบาท

10.5 ค่าจ้างถ่ายเอกสารประกอบการฝึกอบรมบาท

10.12 ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่าง บาท

รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด บาท (ถ้ามีรุ่นเดียว ไม่ต้องลงจำนวนรุ่น)

11. ค่าใช้จ่ายคนละบาท (หารด้วยจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมจริงทั้งหมด)

ค่าใช้จ่ายในข้อที่มีหลายรายการ ให้ขีดหรือทำวงกลมที่รายการค่าใช้จ่ายนั้น เช่น 10.12 ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่าง สำหรับผู้รับการฝึกอบรมฯ เป็นต้น

แนวปฏิบัติกรณีการฝึกพร้อมกันหลายบริษัท และ กรณีฝึกให้กับบุคคลที่ไม่ใช่ลูกจ้างของตนเอง

กรณีที่ 1

ผู้ประกอบการฝึกอบรมพร้อมกัน 3 ราย แบ่งเป็นรายที่ 1 รายที่ 2 และรายที่ 3 รวมผู้เข้าอบรม 30 คน

- รายที่ 1 เป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรม และออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด 30,000 บาท มีจำนวนลูกจ้างของรายที่ 1 จำนวน 10 คน (จำนวนคนที่เข้าอบรมต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด)

- รายที่ 2 และ รายที่ 3 มีจำนวนลูกจ้างเข้าอบรม แห่งละ 10 คน โดยที่ไม่ได้เป็นผู้จัดฝึกอบรม และไม่ได้ออกค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

การดำเนินการ

- รายที่ 1 เป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรม ให้ยื่นเป็นกรณีดำเนินการฝึกอบรมเอง จำนวน 10 คน และเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด 30,000 บาท ให้นำจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมจริงทั้งหมด คือ 30 คนหารจำนวนค่าใช้จ่ายทั้งหมด 30,000 บาท ดังนั้น ค่าใช้จ่ายต่อคนคือ 1,000 บาท รายที่ 1 สามารถนำค่าใช้จ่ายไปขอยกเว้นภาษีได้ 10,000 บาท (รายที่ 1 ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่ออกให้แก่ลูกจ้างของ รายที่ 1 และ รายที่ 2 ซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างของตนเอง โดยไม่สามารถนำมายกเว้นภาษีได้)

- รายที่ 2 และ รายที่ 3 ไม่ได้เป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรม ไม่ได้ออกค่าใช้จ่ายใดๆ ให้ยื่นขอรับรองเป็นกรณีส่งไปฝึกอบรมภายนอกได้ เพื่อนับจำนวนผู้รับการฝึกในการประเมินเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเท่านั้น

หมายเหตุ: หากกรณีรายที่ 1 เป็นผู้ประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการ เพื่อจัดฝึกอบรมให้แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป และมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายโดยออกใบเสร็จรับเงินเป็นค่าธรรมเนียม หรือ ค่าลงทะเบียนการอบรม ให้แก่รายที่ 2 และ รายที่ 3 ผู้ประกอบการ รายที่ 2 และ รายที่ 3 ก็ย่อมสามารถนำค่าใช้จ่ายไปขอยกเว้นภาษีกรณีส่งไปฝึกอบรมที่อื่นได้(Public Training)

กรณีที่ 2

ผู้ประกอบการฝึกอบรมพร้อมกัน 3 ราย แบ่งเป็นรายที่ 1 รายที่ 2 และรายที่ 3 รวมผู้เข้าอบรม 30 คน

โดยทั้ง 3 รายเป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรมพร้อมกันทั้งหมด และออกค่าใช้จ่ายเฉพาะลูกจ้างของตนเองเท่านั้น รายละ 10,000 บาท รวมจำนวน 30,000 บาท มีจำนวนลูกจ้างเข้าฝึกอบรม แห่งละ 10 คน รวมผู้เข้าอบรมทั้งหมด 30 คน (จำนวนคนที่เข้าอบรมต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด)

การดำเนินการ

- รายที่ 1 รายที่ 2 รายที่ 3 เป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรมพร้อมกัน ให้ยื่นเป็นกรณีดำเนินการฝึกเองทั้ง 3 ราย

- รายที่ 1 รายที่ 2 รายที่ 3 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสามารถยื่นขอรับรองได้เฉพาะลูกจ้างของตนเองเท่านั้น รายละ 10,000 บาท โดยนำผู้เข้ารับการฝึกจริงเฉพาะลูกจ้างของตนเองหารด้วยค่าใช้จ่ายรวมตามใบเสร็จรับเงินของตนเอง (10,000 บาท หาร 10 คน) เท่ากับ 1,000 บาท ต่อคน

กรณีที่ 3

ผู้ประกอบการจัดฝึกอบรมพร้อมกัน 3 ราย แบ่งเป็นรายที่ 1 รายที่ 2 และรายที่ 3 รวมผู้เข้าอบรม 30 คน โดยทั้ง 3 รายเป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรมพร้อมกันทั้งหมด โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายดังนี้

1. รายที่ 1 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าตอบแทนวิทยากรทั้งหมดในนามรายที่ 1 เป็นเงิน 60,000 บาท
2. รายที่ 2 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าอาหารทั้งหมดในนามรายที่ 2 เป็นเงิน 30,000 บาท

3. รายที่ 3 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าที่พักทั้งหมดในนามรายที่ 3 เป็นเงิน 90,000 บาท
 ทั้งนี้มีจำนวนลูกจ้างที่เป็นผู้รับการฝึกของตนรายละ 10 คน รวม 30 คน
 (จำนวนคนที่เข้าอบรมต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด)

การดำเนินการ

- รายที่ 1 รายที่ 2 รายที่ 3 เป็นผู้จัดให้มีการฝึกอบรมร่วมกัน ให้ยื่นเป็นกรณีดำเนินการฝึกเองทั้ง 3 ราย
- รายที่ 1 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าตอบแทนวิทยากรทั้งหมด จำนวน 60,000 บาท

วิธีคำนวณ ค่าตอบแทนวิทยากร จำนวน 60,000 บาท หารจำนวนผู้เข้ารับการฝึกจริง 30 คน เท่ากับ ค่าใช้จ่าย 2,000 บาทต่อคน รายที่ 1 มีลูกจ้าง 10 คน ดังนั้น รายที่ 1 สามารถยื่นขอรับรองค่าใช้จ่ายได้เพียง 20,000 บาท (2,000 บาท * 10 คน) (โดยต้องยอมรับภาระค่าใช้จ่ายที่ออกให้แก่บุคคลซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างของตน จำนวน 20 คน ด้วยโดยไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายมาขอรับรองได้)

- รายที่ 2 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าอาหารทั้งหมด จำนวน 30,000 บาท

วิธีคำนวณ ค่าอาหาร จำนวน 30,000 บาท หารจำนวนผู้เข้ารับการฝึกจริง 30 คน เท่ากับ ค่าใช้จ่าย 1,000 บาทต่อคน รายที่ 2 มีลูกจ้าง 10 คน ดังนั้น รายที่ 2 สามารถยื่นขอรับรองค่าใช้จ่ายได้เพียง 10,000 บาท (1,000 บาท * 10 คน) (โดยต้องยอมรับภาระค่าใช้จ่ายที่ออกให้แก่บุคคลซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างของตน จำนวน 20 คน ด้วยซึ่งไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายมาขอรับรองได้)

- รายที่ 3 ออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าที่พักทั้งหมด จำนวน 90,000 บาท

วิธีคำนวณ ค่าที่พัก จำนวน 90,000 บาท หารจำนวนผู้เข้ารับการฝึกจริง 30 คน เท่ากับ ค่าใช้จ่าย 3,000 บาทต่อคน รายที่ 3 มีลูกจ้าง 10 คน ดังนั้น รายที่ 3 สามารถยื่นขอรับรองค่าใช้จ่ายได้เพียง 30,000 บาท (3,000 บาท * 10 คน) (โดยต้องยอมรับภาระค่าใช้จ่ายที่ออกให้แก่บุคคลซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างของตน จำนวน 20 คน ด้วยซึ่งไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายมาขอรับรองได้)

หมายเหตุ:- ให้ผู้ประกอบการที่ยื่นขอรับรองหลักสูตร แจ้งจำนวนและรายชื่อผู้เข้ารับการฝึกจริงทั้งหมด ทั้งที่เป็นลูกจ้างของตนแต่เข้ารับการฝึกอบรมน้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งหลักสูตร และที่ไม่ใช่ลูกจ้างของตน เช่น ผู้เข้ารับการฝึกซึ่งเป็นลูกจ้างของผู้ประกอบการรายอื่น ทั้งในเครือเดียวกันและบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ลูกจ้างของตน หรือลูกจ้างที่มาร่วมฝึกอบรม นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่ฝึกงาน เป็นต้น

ข้อพึงระวังในการนำค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมไปยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

1. กรณีดำเนินการฝึกอบรม (In-House Training) ต้องเป็นการฝึกอบรมให้กับลูกจ้างของสถานประกอบการกิจการนั้นเท่านั้น
2. การให้ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ทำงานในสำนักงานใหญ่ หรือ ตามสาขาต่าง ๆ มาเข้ารับการฝึกอบรมรวมกัน ถือว่าเป็นลูกจ้างบริษัทเดียวกันหมด แต่ถ้าเป็นลูกจ้างของบริษัทในเครือ ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างหาก จะถือเป็นการฝึกอบรมเอง (In-House Training) ไม่ได้ หรือเอามาร่วมฝึกอบรมได้ แต่จะนำเอามาใช้รับรองหลักสูตรหรือขออนุมัติค่าใช้จ่ายไม่ได้
3. ลูกจ้างต้องเป็นลูกจ้างที่มีรายชื่อในทะเบียนลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น (ไม่กำหนดอายุงาน)
4. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานลูกจ้างของตนเอง หรือส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมต้องมีการกำหนดเงื่อนไขให้ลูกจ้างกลับเข้าทำงานให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น หลังจากสำเร็จการศึกษาหรือผ่านการฝึกอบรมแล้ว
5. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นนายจ้างนั้น
6. วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการฝึกอบรม ต้องกำหนด ลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว เพื่อมิให้ปะปนกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการตามปกติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น
7. กรณีส่งลูกจ้างไปรับการฝึกภายนอก ค่าใช้จ่ายต้องมีใบเสร็จรับเงินของสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ที่ออกให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่ายการฝึกอบรม เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น
8. กรณีส่งลูกจ้างไปศึกษาในระบบการศึกษา นายทะเบียน (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) จะไม่รับรองผู้เข้ารับการศึกษามานับจำนวนเพื่อประเมินเงินสมทบ แต่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นนายจ้างสามารถนำค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างไปใช้สิทธิในการคำนวณยกเว้นภาษีเงินได้กับกรมสรรพากรได้

แนวปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในข่ายบังคับเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน
ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2557

1. การขึ้นทะเบียนของผู้ประกอบกิจการที่มีลูกจ้างครบ 100

การขึ้นทะเบียนของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่ได้มีกฎหมายกำหนดไว้ดังเช่น กองทุนประกันสังคม หรือกองทุนเงินทดแทน การขึ้นทะเบียนของกองทุนฯ เป็นขั้นตอนที่ใช้ในการบริหารจัดการเพื่อรวบรวมเอกสารและ ข้อมูลของผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในข่ายบังคับไว้เพื่อให้การติดต่อประสานงานง่ายและรวดเร็วขึ้น เช่น การส่งหนังสือแจ้ง เตือนการยื่นแบบ สท.2 การเปลี่ยนแปลงข้อมูลกฎหมายหรือประกาศที่เกี่ยวข้อง หรือมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการยื่นขอรับรองหลักสูตรก็จะได้รับการส่งข่าวให้ทราบ เป็นต้น การติดต่อกับกองทุนหากมีการให้แสดง เอกสารที่ส่งในการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ผู้ประกอบกิจการไม่ต้องแนบหรือนำมาอีก เพราะมีอยู่ในแฟ้มบัญชีผู้ประกอบ กิจการแล้ว จะเป็นการสะดวกต่อผู้ประกอบกิจการเอง

การไม่ขึ้นทะเบียนไม่ทำให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากการมีหน้าที่ที่ต้องส่งเงินสมทบหรือหลีกเลี่ยงการ ส่งเงินสมทบไปได้เพราะผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ในการส่งเงินสมทบกองทุนนับตั้งแต่มีลูกจ้างครบ 100 คน ซึ่งหากผู้ ประกอบกิจการไม่ดำเนินการตามกฎหมาย เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะประเมินเงินสมทบกองทุนพร้อมเงินเพิ่มตั้งแต่นั้น วันที่ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่แล้ว

2. ขั้นตอน การดำเนินการของผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในข่ายบังคับเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

ขั้นตอนที่ 1. ขึ้นทะเบียนผู้ประกอบกิจการ ให้ยื่นแบบ สท.1 และ สท.4 พร้อมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตามที่แจ้งไว้ใน สท.1 เมื่อมีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป โดยเริ่มใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 (กรณีมีสาขาให้นับ รวมจำนวนลูกจ้างของทุกสาขารวมกันและขึ้นทะเบียน ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่สำนักงาน ใหญ่ตั้งอยู่)

ขั้นตอนที่ 2. ดำเนินการจัดฝึกอบรม ในแต่ละปีให้ครบตามสัดส่วนหรือมากกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างเฉลี่ยใน ระหว่างปีนั้น ให้ยื่นขอรับรองหลักสูตรและรายการค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายใน 60 วันนับแต่เสร็จสิ้นการฝึกอบรม สำหรับการฝึกอบรมตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน ถึง 31 ธันวาคม ยื่นได้ไม่เกินวันที่ 15 มกราคมของปีถัดไป

2.1 กรณีดำเนินการฝึกเอง (Inhouse Training) ให้ยื่นแบบ ฝย/ฝป 1, 2-1, 3, สำเนาใบลงทะเบียนที่ผู้ เข้ารับการฝึกอบรมลงลายมือชื่อเข้ารับการฝึกอบรม(เข้า-ป่วย), สำเนาหลักสูตร กำหนดการฝึกอบรม และสำเนา ใบเสร็จรับเงิน(ถ้ามี)

2.2 กรณีส่งฝึกภายนอก (Public Training) ให้ยื่นแบบ ฝย/ฝป 1, 2-2 , สำเนาหลักสูตร กำหนดการ ฝึกอบรม สำเนาใบเสร็จรับเงิน หนังสือรับรองการฝึกอบรมหรือวุฒิบัตร(ถ้ามี)

เมื่อยื่นขอรับรองหลักสูตรไว้แล้ว ให้รอการพิจารณาของเจ้าหน้าที่และการให้ความเห็นชอบของนายทะเบียน เมื่อ ได้หนังสือรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมให้เก็บรวบรวมไว้ เพื่อนำไปคำนวณสัดส่วนจำนวนการฝึกอบรมเพื่อประเมินเงิน สมทบ ในการยื่นแบบแสดงการจ่ายเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (สท 2) ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป (ให้ยื่นได้ตั้งแต่ มกราคม เป็นต้นไป)

ขั้นตอนที่ 3. ยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (แบบ สท.2) พร้อมสำเนาหนังสือรับรองการฝึกอบรมฝีมือแรงงานประจำปีนั้นๆ ที่ออกโดยนายทะเบียนตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.2545และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2557 เพื่อประเมินเงินสมทบ ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

3.การนับจำนวนลูกจ้างเพื่อประเมินเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

- 1) จำนวนลูกจ้างที่นำมาประเมินเงินสมทบต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมจริงและกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรมและจำนวนผู้รับการฝึกแล้ว นับได้เฉพาะกรณีฝึกยกระดับฝีมือแรงงานหรือการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพเท่านั้น กรณีฝึกเตรียมเข้าทำงานไม่สามารถนับจำนวนผู้รับการฝึกได้
- 2) มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
- 3) ลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (หลังจากที่ประกาศฯ มีผลบังคับใช้)
- 4) การนับจำนวนลูกจ้าง ตาม ข้อ 1) 2) 3) ให้นับจำนวนได้อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
- 5) รายชื่อลูกจ้างตลอดทั้งปีห้ามนับซ้ำคนในปีเดียวกันถ้าลูกจ้างคนเดียวกันได้รับการฝึกอบรมมากกว่า 1 หลักสูตร ให้นับ 1 คน 1 หลักสูตร แต่ในการใช้สิทธิขอยกเว้นภาษีเงินได้ แม้ฝึกซ้ำคนก็สามารถนำค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของลูกจ้างทุกคนไปยกเว้นภาษีได้
- 6) ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้รับการฝึกที่ได้ลาออกไปแล้วในระหว่างปีนับจำนวนได้ด้วย
- 7) ไม่ให้นำผู้รับการฝึกที่เป็นลูกจ้างของผู้ประกอบกิจการรายอื่นมานับจำนวน
- 8) ลูกจ้างที่เป็นแรงงานต่างด้าวที่ได้ฝึกอบรม นำมาคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานได้ (เฉพาะที่มีใบอนุญาตทำงาน)

4. การคำนวณสัดส่วนจำนวนลูกจ้างที่ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

เป็นไปตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และท้องที่ที่ผู้ประกอบการต้องส่งเงินสมทบ ลงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2558 ข้อ 5 การคำนวณจำนวนลูกจ้างของผู้ประกอบการ ในระหว่างปีปฏิทินให้คำนวณจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในปีนั้น โดยใช้จำนวนรวมของลูกจ้าง ณ วันสิ้นเดือนของทุกเดือน นับแต่เดือนที่มีลูกจ้างตั้งแต่นั้นร้อยคนขึ้นไปหารด้วยจำนวนเดือนดังกล่าว

ถ้ามีลูกจ้างครบ 100 คน ทั้งปี ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม ให้หารด้วยจำนวน 12 เดือน

กรณีมีลูกจ้างครบ 100 คนในช่วงระหว่างปี

จำนวน ลูกจ้างเฉลี่ยในรอบปี คำนวณจากจำนวนลูกจ้าง ณ วันสิ้นเดือนของทุกเดือน นับตั้งแต่เดือนที่มีลูกจ้างครบ 100 คนขึ้นไปถึงสิ้นเดือนธันวาคม รวมกันหารด้วยจำนวนเดือนดังกล่าว

กรณีผู้ประกอบการที่มีสาขาหรือมีลูกจ้างทำงานในท้องที่อื่นด้วย ให้นับรวมจำนวนลูกจ้างของทุกแห่งเข้าด้วยกัน

สูตรการคำนวณ	
สัดส่วน ที่ต้องดำเนินการ	$= \frac{\text{จำนวนลูกจ้าง ณ วันสิ้นเดือนของทุกเดือน (ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน) นับตั้งแต่เดือนที่มีลูกจ้าง 100 คนขึ้นไป ถึงเดือนธันวาคม}}{\text{จำนวนเดือนนับตั้งแต่เดือนที่มีลูกจ้าง 100 คนขึ้นไป ถึงเดือนธันวาคม}} \times 50\%$

ตัวอย่างที่ 1 ผู้ประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปตั้งแต่เดือน มกราคม ดังนี้

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ลูกจ้าง ณ สิ้นเดือน	100	105	112	95	102	95	98	109	110	110	97	113	1,246

$$\text{สัดส่วนที่ต้องดำเนินการ} = \frac{1.246}{12} \times 50\%$$

สัดส่วนที่ต้องดำเนินการตามตัวอย่างที่ 1
(เศษจากการคำนวณให้ปัดทิ้ง)
= 103 X 50% คน = 51 คน

ตัวอย่างที่ 2 ผู้ประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไประหว่างปี ดังตารางนี้

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ลูกจ้าง ณ สิ้นเดือน	75	74	76	75	87	101	95	120	118	99	111	99	743

$$\text{สัดส่วนที่ต้องดำเนินการ} = \frac{743}{7} \times 50\%$$

สัดส่วนที่ต้องดำเนินการตามตัวอย่างที่ 2
(เศษจากการคำนวณให้ปัดทิ้ง)
= 106 x 50% คน = 53 คน

5. การประเมินเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

กรณีไม่ต้องส่งเงินสมทบ

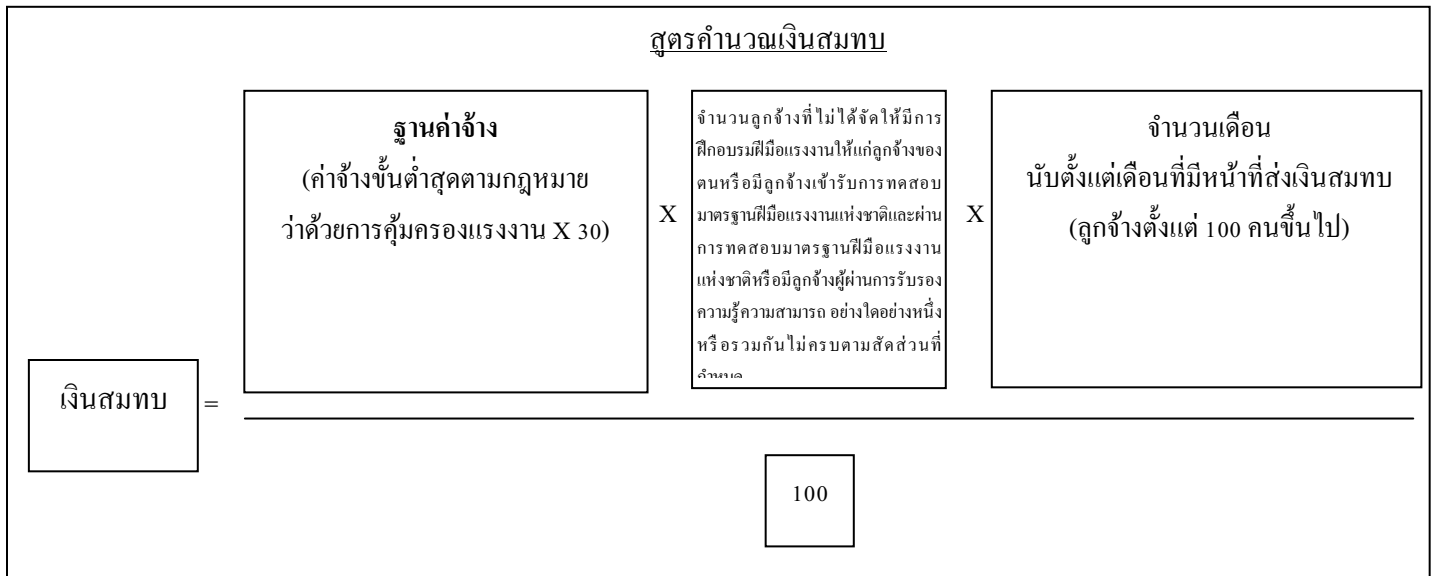
- 1) จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนหรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติหรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันในส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในแต่ละปีปฏิทิน ผู้ประกอบกิจการนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในปีนั้น
- 2) กรณีจำนวนลูกจ้างในปีปฏิทินใดมีจำนวนลูกจ้างในแต่ละเดือนไม่ถึง 100 คน หรือเฉลี่ยในรอบปีไม่ถึง 100 คน แต่ยังคงมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบ (สท.2) ต่อไปทุกปีเพื่อชี้แจงจำนวนลูกจ้างในปีนั้นๆ
- 3) ผู้ประกอบกิจการหยุดหรือเลิกกิจการโดยไม่มีสถานภาพเป็นผู้ประกอบกิจการที่ดำเนินกิจการแล้วให้ยื่นแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อมูลของผู้ประกอบกิจการ(สท.8)

กรณีต้องส่งเงินสมทบ กรณีดำเนินการตาม 1) ไม่ครบตามสัดส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนลูกจ้างเฉลี่ยในรอบปีนั้นๆ

อัตราเงินสมทบ = ร้อยละ 1 ของฐานค่าจ้างที่ใช้ในการคำนวณเงินสมทบ

ฐานค่าจ้าง = อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุดเป็นอัตราเดียวกันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ผู้ประกอบกิจการจ่ายในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการส่งเงินสมทบ x 30

หมายเหตุ : อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุดเป็นอัตราเดียวกันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานปี 2558 คือ 300 บาท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558) ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2555 ทั้งนี้ในปีถัดไปให้พิจารณาตามประกาศคณะกรรมการดังกล่าวว่ามีการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างขั้นต่ำสุดเป็นอัตราใหม่ก่อนปีที่มีการส่งเงินสมทบหรือไม่

ตัวอย่างการคำนวณเงินสมทบประจำปี 2558 ที่ต้องส่งภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559

	กรณี ลูกจ้าง 100 คนขึ้นไป ตั้งแต่เดือนมกราคม ตามตัวอย่างที่ 1	กรณีลูกจ้าง 100 คนขึ้นไป ระหว่างปี ตามตัวอย่างที่ 2
สัดส่วนที่ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ให้แก่ลูกจ้างของตนหรือมีลูกจ้างเข้ารับการ ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่าน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติหรือมี ลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันในสัดส่วนไม่น้อย กว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในแต่ ละปีปฏิทิน	51 คน	53 คน
จำนวนเดือน นับตั้งแต่เดือนที่มีลูกจ้าง 100 คนขึ้นไป	12 เดือน	7 เดือน
ฐานค่าจ้างในการคำนวณเงินสมทบ	ค่าจ้างขั้นต่ำสุดฯ ในปี 2558 = 300 บาท 300 X 30 = 9,000 บาท	ค่าจ้างขั้นต่ำสุดฯ ในปี 2558 = 300 บาท 300 X 30 = 9,000 บาท
การคำนวณเงินสมทบ กรณีไม่ได้ดำเนินการตามกฎหมายเลย	$\frac{9,000 \times 51 \times 12}{100}$ เงินสมทบ = 55,080.-	$\frac{9,000 \times 53 \times 7}{100}$ เงินสมทบ = 33,390.-
การคำนวณเงินสมทบ กรณีดำเนินการตามกฎหมาย แต่ไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด	สัดส่วนที่ต้องดำเนินการทั้งหมด = 51 คน ดำเนินการตามกฎหมาย = 25 คน ไม่ดำเนินการตามสัดส่วน = 26 คน $\frac{9,000 \times 26 \times 12}{100} = 28,080.-$ เงินสมทบ = 28,080.-	สัดส่วนที่ต้องดำเนินการทั้งหมด = 53 คน ดำเนินการตามกฎหมาย = 25 คน ไม่ดำเนินการตามสัดส่วน = 28 คน $\frac{9,000 \times 28 \times 7}{100} = 17,640.-$ เงินสมทบ = 17,640.-

กรณีต้องจ่ายเงินเพิ่ม ผู้ประกอบกิจการรายใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไปทุกปี หรือจ่ายไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด จะต้องชำระเงินเพิ่ม ดังนี้

อัตราเงินเพิ่มต่อเดือน = 1.5% ของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือเงินสมทบที่ยังส่งไม่ครบ

จำนวนเดือน = ส่งเงินสมทบเกินกำหนดตั้งแต่ 15 วันขึ้นไปให้นับเป็น 1 เดือน (เศษของเดือน 15 วัน คิดเป็น 1 เดือนถ้าไม่น้อยกว่า 15 ให้ตัดทิ้ง)

สูตรคำนวณ						
เงินเพิ่ม	=	เงินสมทบที่ยังไม่ได้	X	อัตราเงินเพิ่ม 1.5 % ต่อเดือน	X	จำนวนเดือนที่ค้างชำระ

ตัวอย่าง การคำนวณเงินเพิ่มประจำปี 2558 กรณีส่งเงินสมทบล่าช้า

วันที่จ่ายเงินสมทบ	เงินสมทบจากตัวอย่างที่ 1 กรณีไม่ได้ดำเนินการตามกฎหมายเลย	จำนวนเดือนที่ค้างชำระ	คำนวณเงินเพิ่ม (บาท)	เงินที่ต้องชำระ (บาท) (เงินสมทบ+เงินเพิ่ม)
14 เม.ย. 59	55,080.-	(เศษไม่ถึง 15 วัน)	-	55,080.-
15 เม.ย. 59	55,080.-	1	$55,080.- \times 1.5\% \times 1 = 826.20$	$55,080.- + 826.20 = 55,906.20$
14 พ.ค. 59	55,080.-	1	$55,080.- \times 1.5\% \times 1 = 826.20$	$55,080.- + 826.20 = 55,906.20$
15 พ.ค. 59	55,080.-	2	$55,080.- \times 1.5\% \times 2 = 1,652.40$	$55,080.- + 1,652.40 = 56,732.40$

6. สถานที่ยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (สท.2)

ตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2558 ข้อ 9 การยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบตามข้อ 8 กรณีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร กรณีตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นกรณีผู้ประกอบการที่มีสาขาหรือมีลูกจ้างทำงานในท้องที่อื่นด้วย ให้นำรวมจำนวนลูกจ้างของสาขาทุกแห่งเข้าด้วยกัน และให้ยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบรวมกัน ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่กรณีผู้ประกอบการประสงค์จะขอยื่นแบบในท้องที่อื่นที่มีสาขาตั้งอยู่ ให้ยื่นคำขอความเห็นชอบต่อหน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในจังหวัดที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ก่อน

ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่

กรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน อาคารศูนย์บริการผู้ประกอบการและกำลังแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ถ.มิตรไมตรี ดินแดง กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 0 2245 1707 ต่อ 417 , 201 สำหรับสถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตวัฒนา และเขตพระโขนง ให้ยื่น ณ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ภายในบริเวณวัดธาตุทอง ถ.สุขุมวิท เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โทร 0 2390 0261-3

ต่างจังหวัด ให้ยื่น ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

ประกาศเกี่ยวกับการยื่นรับรองหลักสูตรฯ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรมและส่งไปฝึกอบรมภายนอก)

หน้า ๑๗

เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๗๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

ข้อ ๒ ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นนายจ้างจัดการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานหรือการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ และเพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ให้จัดส่งหลักสูตรรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกเสนอค่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแบบคำขออนุญาตนายทะเบียนกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดที่ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นนายจ้างมีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาที่จะดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนรับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว ให้ตรวจสอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ดังต่อไปนี้

หน้า ๑๘

เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๖๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ก. หลักสูตรการฝึกอบรม

(๑) ต้องเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้างให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะตามสาขาอาชีพที่ลูกจ้างนั้นปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ หรือตามสาขาอาชีพอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ตามปกติ

(๒) เนื้อหาวิชาของหลักสูตร ต้องมีความสอดคล้องและเป็นประโยชน์กับกิจการของสถานประกอบกิจการนั้น หรือเพื่อประโยชน์ต่อลูกจ้างที่จะพัฒนาไปสู่การทำงานในสาขาอาชีพอื่นได้

(๓) ระยะเวลาการฝึกอบรมต้องสอดคล้องกับหลักสูตร กรณีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานต้องไม่น้อยกว่าหกชั่วโมง และกรณีการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพต้องไม่น้อยกว่าสิบแปดชั่วโมง

(๔) จำนวนผู้รับการฝึกอบรมให้แบ่งกลุ่ม ดังนี้

กรณีการฝึกอบรมโดยการบรรยาย กลุ่มละไม่เกินหนึ่งร้อยคน

กรณีการฝึกอบรมโดยการจัดกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มละไม่เกินห้าสิบคน

ต่อวิทยากรหนึ่งคน

กรณีการฝึกอบรมทักษะฝีมือซึ่งต้องมีภาคปฏิบัติ กลุ่มละไม่เกินยี่สิบห้าคน

ต่อวิทยากรหนึ่งคน

ข. ประมาณการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตร

ก. เงื่อนไขในการฝึกอบรม

(๑) ผู้รับการฝึกต้องเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งหลักสูตร

(๒) กรณีส่งผู้รับการฝึกไปรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องเป็นการฝึกอบรมภายในประเทศ นายทะเบียนจะให้ความเห็นชอบเฉพาะหลักสูตร เพื่อนับจำนวนผู้รับการฝึกในการประเมินเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเท่านั้น ส่วนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้ยื่นต่อกรมสรรพากรตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่รับลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ง. รายการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมลูกจ้าง กรณีผู้ประกอบการเป็นผู้จัดฝึกอบรมเอง ให้พิจารณาค่าใช้จ่ายตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนวิทยากร

(๒) ค่าลิขสิทธิ์ของหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรม

(๓) ค่าจ้างล่ามระหว่างฝึกอบรม

- (๔) ค่าแปลเอกสารประกอบการฝึกอบรม
- (๕) ค่าเอกสารประกอบการฝึกอบรม หรือค่ารา
- (๖) ค่าจ้างถ่ายเอกสารประกอบการฝึกอบรม
- (๗) ค่าถ่าย ล้าง อัดและขยายรูปภาพ ค่าบันทึกภาพและเสียงที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
- (๘) ค่าจัดทำหรือค่าเช่าสื่อการฝึกอบรม ได้แก่ สื่อในลักษณะแผ่นโปรงใส เทปเสียง เทปวีดีโอ ซีดี วีซีดี ดีวีดี ซีดี - รอม แผ่นภาพ สไลด์และรวมถึงชุดทดลอง ชุดสาธิต หุ่นจำลอง ที่ไม่มีลักษณะคงสภาพเข้าข่ายเป็นการลงทุน ในกรณีเช่าสื่อการฝึกอบรม จะต้องมิมีระยะเวลาเช่าที่แน่นอนและสอดคล้องกับหลักสูตรที่จัดฝึกอบรม
- (๙) ค่าวัสดุ เครื่องมือต่างๆ ที่จะใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน จะต้องมิมีลักษณะการใช้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรนั้น ๆ ทั้งนี้ วัสดุ เครื่องมือดังกล่าว จะต้องไม่ปะปนกับที่ใช้ในการประกอบกิจการตามปกติของผู้ขอรับความเห็นชอบ โดยต้องระบุรายการ จำนวนและราคาของวัสดุ เครื่องมือ นั้นให้ชัดเจน
- (๑๐) ค่าเช่าเครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม ต้องมิมีระยะเวลาเช่าที่แน่นอนและสอดคล้องกับหลักสูตรที่จัดฝึกอบรม
- (๑๑) ค่าเช่าสถานที่จัดการฝึกอบรม
- (๑๒) ค่าเช่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและอาหารว่างสำหรับผู้รับการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ประสานการฝึกอบรมและวิทยากรระหว่างการฝึกอบรม ยกเว้นค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- (๑๓) ค่าจ้างพาหนะเดินทางข้ามจังหวัดไป - กลับภายในประเทศ เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินสองเที่ยว ยกเว้นค่าเครื่องบิน
- (๑๔) ค่าจ้างเหมาพาหนะรับ - ส่งผู้รับการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ประสานการฝึกอบรม และวิทยากรระหว่างการฝึกอบรม
- (๑๕) ค่าจ้างเหมาพาหนะไปดูงานเป็นกลุ่มที่กำหนดไว้ในหลักสูตรภายในประเทศ ยกเว้นค่าเครื่องบิน
- (๑๖) ค่าพาหนะเดินทางภายในประเทศของวิทยากร
- ข้อ ๔ สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ผู้ดำเนินการฝึกจ้างจัดฝึกอบรม หรือส่งผู้รับการฝึกไปรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องเป็นสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการ หรือ หน่วยฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่เป็นมูลนิธิ สมาคม หรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ประกาศเกี่ยวกับการยื่นรับรองหลักสูตรฯ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรมและส่งไปฝึกอบรมภายนอก)

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๗๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ข้อ ๕ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบแล้ว เห็นว่าการฝึกนั้นได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ให้ออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ทั้งนี้ การออกหนังสือรับรองจะมีผลสมบูรณ์ ต่อเมื่อผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างส่งรายละเอียด และหลักฐานค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรแล้ว

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างอาจดำเนินการฝึกอบรมก่อนก็ได้ หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว ต้องยื่นคำขอรับความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้องและรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกอบรม เสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดทำรายงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย พร้อมแนบหลักสูตร กำหนดการฝึกอบรมและหลักฐานค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรตามที่จ่ายจริง เสนอต่อนายทะเบียน ให้ความเห็นชอบภายในหกสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการฝึกแต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕ มกราคม ของปีถัดไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

พรชัย อยู่ประยงค์

รองปลัดกระทรวงแรงงาน

หัวหน้ากลุ่มภารกิจ ด้านส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรมและส่งไปฝึกอบรมภายนอก)

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๗ ก ราชกิจจานุเบกษา หน้า ๔ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๓)
พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่
ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างไปฝึกอบรม หรือในการฝึกอบรมลูกจ้างของตน และภาษีเงินได้
สำหรับเงินได้ของผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของ
กิจการของผู้ดำเนินการฝึก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓
(๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ (กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรมและส่งไปฝึกอบรมภายนอก)

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๕๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๔) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

มาตรา ๔ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๓ หมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรมและส่งไปฝึกอบรมภายนอก)

หน้า ๖

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๘๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

มาตรา ๕ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน ๒ และส่วน ๓ หมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(๒) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๔) พ.ศ. ๒๕๓๘ และบทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรม)

หน้า ๖๓

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๑๔๘)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
ให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้จ่ายไป
เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๖๐) เรื่อง กำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับ
เงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น
ลงวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ หลักสูตรที่ใช้ฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องเป็นหลักสูตร
ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของลูกจ้าง และได้รับการรับรองจากกระทรวงแรงงานและค่าใช้จ่าย
ในการฝึกอบรมลูกจ้างแต่ละคนนั้นต้องเป็นไปตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงแรงงาน

ข้อ ๓ การฝึกอบรมตามข้อ ๒ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของกิจการของบริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นนายจ้างนั้น

ข้อ ๔ ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๒ ต้องเป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลนั้น โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้าง ตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงานเพื่อเป็นหลักฐานการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๕ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานลูกจ้างของตน
ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขให้ลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้นกลับเข้าทำงานให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลนั้นหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้น

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกอบรมระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีฝึกอบรมเอง/จ้างจัดฝึกอบรม)

หน้า ๖๔

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

ข้อ ๖ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ในการฝึกอบรมตามข้อ ๒ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องกำหนดลักษณะ ขนาด และคุณสมบัติของวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวเพื่อมิให้ปะปนกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจการตามปกติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๖๐) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ลงวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ศิริโรตม์ สวัสดิ์พาณิชย์

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีส่งไปฝึกอบรมภายนอกกับหน่วยงานที่ให้บริการฝึกอบรม)

หน้า ๑

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง การกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่รับ
ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม

ตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจที่จะประกาศกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่รับลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม ตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเห็นควรกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ขอบเขตและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมวิชาชีพที่รับลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมนั้น ต้องส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙

ข้อ ๓ สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่จะให้บริการการศึกษหรือฝึกอบรมต้องเป็นสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานเฉพาะที่มีฐานะเป็นมูลนิธิ สมาคม บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ

ข้อ ๔ การให้บริการการศึกษหรือฝึกอบรมต้องเป็นการศึกษหรือฝึกอบรมในประเทศไทย เพื่อพัฒนาคุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ฝีมือของลูกจ้างให้สูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นนายจ้าง

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ (กรณีส่งไปฝึกอบรมภายนอกกับหน่วยงานที่ให้บริการฝึกอบรม)

หน้า ๒

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

ข้อ ๕ หลักสูตรที่สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามข้อ ๑ ใช้ในการให้บริการ การศึกษาหรือฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) กรณีสถานศึกษา

(ก) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการศึกษาในระดับ ที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา หรือ

(ข) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา หรือ

(ค) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการสำหรับ โรงเรียนนอกระบบ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือ

(ง) ต้องจัดการฝึกอบรมให้แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป (Public Training) หรือให้แก่ ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันตามหลักสูตรที่สถานศึกษานั้น ๆ ได้จัดขึ้น

(๒) กรณีสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานต้องจัดการฝึกอบรมให้แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป (Public Training) หรือให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน หรือบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นเครือขายกัน เช่น ตัวแทนจำหน่ายสินค้า ศูนย์บริการซ่อมสินค้า เป็นต้น

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายให้สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรม ฝีมือแรงงานตามข้อ ๑ เพื่อส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรม ประกอบด้วย

(๑) ค่าใช้จ่ายการศึกษาที่เป็นค่าเล่าเรียน ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุง

(๒) ค่าใช้จ่ายการฝึกอบรมที่เป็นค่าธรรมเนียมเข้าอบรมหรือค่าลงทะเบียน

ค่าใช้จ่ายการศึกษาหรือค่าใช้จ่ายการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเดินทางเพื่อเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรม และค่าใช้จ่ายในการดูงานในประเทศหรือ ต่างประเทศตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) ที่สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามข้อ ๑ เรียกเก็บจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายตามข้อ ๖ ต้องมีใบเสร็จรับเงินของสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามข้อ ๑ ที่ออกให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่ายการศึกษาหรือค่าใช้จ่าย การฝึกอบรม เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ
(กรณีส่งไปฝึกอบรมภายนอกกับหน่วยงานที่ให้บริการฝึกอบรม)

หน้า ๓

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

กรณีใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายการศึกษาตามวรรคหนึ่งที่ได้ออกให้ลูกจ้างซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นส่งเข้ารับการศึกษาก็ให้ใช้เป็นหลักฐานประกอบการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้ด้วย

ข้อ ๘ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามข้อ ๖ โดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ พร้อมแนบรายละเอียดและกำหนดการฝึกอบรมในหลักสูตรนั้นเก็บไว้ ณ สถานที่ประกอบการเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นแสดงต่อเจ้าพนักงาน

ข้อ ๙ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษารวมต้องมีการกำหนดเงื่อนไขให้ลูกจ้างกลับเข้าทำงานให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น หลังจากสำเร็จการศึกษาหรือผ่านการฝึกอบรมแล้ว

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายค่าจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมวิชาชีพที่รับลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้ที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ไชยยศ สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และท้องที่ที่ผู้ประกอบการต้องส่งเงินสมทบ
เข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และท้องที่ที่ผู้ประกอบการต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวนลูกจ้าง สัดส่วนของผู้รับการฝึกกับจำนวนลูกจ้างทั้งหมด และท้องที่ที่ผู้ประกอบการต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ให้ผู้ประกอบการประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่นในทุกท้องที่ ซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงแรงงานซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ เว้นแต่

(๑) ผู้ประกอบการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ เลี้ยงสัตว์และนาเกลือ ซึ่งมีได้ใช้ลูกจ้างตลอดปี และไม่มีงานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย

(๒) ผู้ประกอบการโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(๓) ผู้ประกอบการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๔) มูลนิธิ องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ไม่แสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

ข้อ ๕ การคำนวณจำนวนลูกจ้างของผู้ประกอบการตามข้อ ๔ ในระหว่างปีปฏิทินให้คำนวณจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในปีนั้น โดยใช้จำนวนรวมของลูกจ้าง ณ วันสิ้นเดือนของทุกเดือนนับแต่เดือนที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไปหารด้วยจำนวนเดือนดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศเกี่ยวกับการนำเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

หน้า ๓๑

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ของผู้ประกอบกิจการที่ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง และมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบกิจการที่ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบกิจการซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนหรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติหรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในแต่ละปีปฏิทิน ผู้ประกอบกิจการนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในปีนั้น

ข้อ ๒ ผู้ประกอบกิจการซึ่งไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๑ หรือดำเนินการในสัดส่วนที่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในแต่ละปีปฏิทิน ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามจำนวนที่ไม่ได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบตามข้อ ๑

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นคร ศิลปอาชา

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ วรรคสามและมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบการในประเภท ขนาดและท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ส่งสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ในกรณีไม่จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนหรือไม่มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือไม่มีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ หรือจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

ข้อ ๔ เงินสมทบให้คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด คูณจำนวนลูกจ้างที่ไม่จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือไม่มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือไม่มีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ หรือจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด คูณจำนวนเดือนที่มีหน้าที่ส่งเงินสมทบในแต่ละปี คูณอัตราเงินสมทบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เงินเพิ่มให้คำนวณจากจำนวนเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ คูณร้อยละหนึ่งจุดห้า คูณจำนวนเดือนที่ค้างชำระนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ

การคำนวณเดือนตามวรรคหนึ่ง เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายนคร ศิลปอาชา)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูง
ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบการในประเภท ขนาดและท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ส่งสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ในกรณีไม่จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ให้แก่ลูกจ้างของตนหรือไม่มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือไม่มีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ หรือจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรวมกันไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

ข้อ ๕ ให้ผู้ประกอบการที่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานส่งเงินสมทบเข้ากองทุน ในอัตราร้อยละหนึ่งของค่าจ้างที่ผู้ประกอบการจ่ายในปีก่อนปีที่มีการส่งเงินสมทบ ตามสัดส่วนลูกจ้างที่ไม่ได้จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน หรือไม่มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือไม่มีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ หรือจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด โดยคิดจากค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖

ข้อ ๖ ให้ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบเป็นอัตราเดียวกันเป็นจำนวนเดือนละเท่ากับค่าจ้างขั้นต่ำสุดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานคุณสามสิบ

ข้อ ๗ เงินสมทบให้คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด คุณจำนวนลูกจ้างที่ไม่จัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือไม่มีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือไม่มีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรอง

หน้า ๑๒

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๗๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ความรู้ความสามารถ หรือจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่ครบตามสัดส่วนที่กำหนด คุณจำนวนเดือนที่มีหน้าที่ส่งเงินสมทบในแต่ละปี คุณอัตราเงินสมทบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการที่ต้องส่งเงินสมทบ จะต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายปี โดยยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบตามที่อธิบดีกำหนดพร้อมส่งเงินสมทบ ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

ข้อ ๙ การยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบตามข้อ ๘ กรณีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร กรณีตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น

กรณีผู้ประกอบกิจการที่มีสาขาหรือมีลูกจ้างทำงานในท้องที่อื่นด้วย ให้นับรวมจำนวนลูกจ้างของสาขาทุกแห่งเข้าด้วยกัน และให้ยื่นแบบแสดงการส่งเงินสมทบรวมกัน ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบกิจการประสงค์จะขอยื่นแบบในท้องที่อื่นที่มีสาขาตั้งอยู่ ให้ยื่นคำขอความเห็นชอบต่อหน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในจังหวัดที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบ

รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘ และมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และประสงค์จะขอรับความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามจังหวัดที่สถานประกอบการของผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกนั้น ตั้งอยู่ โดยในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือหน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตต่าง ๆ ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น

ข้อ ๔ การยื่นคำขอตามข้อ ๓ ให้ยื่นคำขอตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ก่อนวันที่จัดให้มีการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของกิจการของผู้ขอรับความเห็นชอบนั้น และหนังสือมอบอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคล

(๒) หลักสูตร

(๓) สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

(๔) ชื่อและคุณสมบัติของครูฝึก

(๕) กำหนดระยะเวลาการฝึก

(๖) รายการอุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติมในภายหลัง

(๗) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึก

(๘) รายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก

(๙) รายละเอียดเกี่ยวกับรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึก

ข้อ ๕ เมื่อนายทะเบียนรับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามข้อ ๔ แล้ว ให้ตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมต้องเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานก่อนเข้าทำงานในสถานประกอบกิจการ เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยมีเนื้อหาวิชาของหลักสูตรสอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของผู้ดำเนินการฝึก

กรณีผู้ดำเนินการฝึกรับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่สถานศึกษาส่งเข้ารับการฝึก หรือรับบุคคลที่ทางราชการส่งมาฝึกกับผู้ดำเนินการฝึก ให้ใช้หลักสูตรของสถานศึกษา หรือหลักสูตรของส่วนราชการ หรือหลักสูตรของผู้ดำเนินการฝึก หรือหลักสูตรที่สถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้น หรือหลักสูตรที่ส่วนราชการกับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้นก็ได้

(๒) สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานต้องมีพื้นที่เพียงพอ เหมาะสมและปลอดภัยต่อการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน หรือเป็นสถานที่เดียวกันกับสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติของพนักงานของสถานประกอบกิจการซึ่งเป็นผู้ดำเนินการฝึก

(๓) ครูฝึกต้องมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และมีจำนวนครูฝึกต่อจำนวนผู้รับการฝึกในสัดส่วนครูฝึกหนึ่งคนต่อผู้รับการฝึกไม่เกินสิบหกคน

(๔) กำหนดระยะเวลาการฝึกต้องไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์

(๕) อุปกรณ์ที่จะใช้ในการฝึกที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติมในภายหลังต้องมีตามความจำเป็น เพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนผู้รับการฝึก อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัยสำหรับการฝึกในแต่ละหลักสูตร

(๖) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกต้องจัดให้มีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์ผ่านการฝึกโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ

(๗) รายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึกต้องเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

(๘) รายละเอียดเกี่ยวกับรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึก

ข้อ ๖ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่ารายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกตามข้อ ๕ มีความเหมาะสมให้พิจารณาให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกและออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ให้ความเห็นชอบให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมเหตุผล สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๗ รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบตามข้อ ๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกนำไปใช้ในการจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานได้ตลอดปีที่ยื่นคำขอ

ประกาศเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

หน้า ๘๐

เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๕๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๘ รายละเอียดที่เกี่ยวกับการฝึกที่อยู่ระหว่างการยื่นขอรับความเห็นชอบก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้บังคับตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๖ ได้ต่อไปอีกสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

รายละเอียดที่เกี่ยวกับการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หรือได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

จรัสศักดิ์ สุคนธ์ชาติ

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิประโยชน์และความชัดเจนในการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๗) และมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงกำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานโดยการรับบุคคลทั่วไป หรือโดยการรับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่สถานศึกษาส่งเข้ารับการฝึกตามหลักสูตรของสถานศึกษา หลักสูตรของผู้ดำเนินการฝึกหรือหลักสูตรที่สถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้น หรือโดยการรับบุคคลที่ทางราชการส่งมาฝึกกับผู้ดำเนินการฝึก จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก ดังนี้

(๑) รายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ได้แก่

ก. ประโยชน์ในด้านของการได้กำลังแรงงานเข้ามาช่วยในการดำเนินกิจการของผู้ดำเนินการฝึก

ข. ประโยชน์ในด้านของการได้กำลังแรงงานในอนาคตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะฝีมือ และทัศนคติในการทำงานตรงตามความต้องการของผู้ประกอบกิจการ

ค. ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึก ซึ่งจะได้รับการส่งเสริมตามประเภทและอัตรา ดังนี้

ก. ค่าสอนหรือค่าตอบแทนวิทยากร เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๒๐๐ บาท ทั้งนี้ไม่เกินวันละแปดชั่วโมง

ข. ค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้เข้ารับการฝึก ในวันที่มีรายงานตัวเข้ารับการฝึก และในวันที่เดินทางกลับภูมิลำเนาเมื่อสำเร็จการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเที่ยวละ ๑,๐๐๐ บาท

ค. ค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้เข้ารับการฝึกในระหว่างเข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๑๐๐ บาท เฉพาะวันที่เข้ารับการฝึก

ง. ค่าอาหารและค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้ารับการฝึก และผู้สอนหรือวิทยากรเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินคนละ ๒๐๐ บาทต่อวัน เฉพาะวันที่มีการฝึก

จ. ค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริง เฉพาะวันที่เข้ารับการฝึก

ฉ. ค่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท หรือไม่เกินวันละ ๑๐๐ บาท

ช. ค่าเครื่องแต่งกายสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

ประกาศเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

หน้า ๗๗

เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๕๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

- ข. ค่าจัดทำเอกสารประกอบการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ฅ. ค่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือเครื่องมือประจำตัวสำหรับผู้เข้ารับการฝึก ที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ญ. ค่าประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกสำหรับผู้เข้ารับการฝึกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ข้อ ๒ ประกาศนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗
 จีรศักดิ์ สุขนธชาติ
 ปลัดกระทรวงแรงงาน
 ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง คุณสมบัติของครูฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงกำหนดคุณสมบัติของครูฝึกเตรียมเข้าทำงาน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ครูฝึกเตรียมเข้าทำงานต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาอาชีพที่ฝึก หรือ

(๒) สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาอาชีพที่ฝึก หรือ

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าขึ้นไปในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสาขาอาชีพที่ฝึก และมีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาอาชีพที่ฝึกไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๒ ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพที่ฝึก ครูฝึกเตรียมเข้าทำงานต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๑ (๒) หรือข้อ ๑ (๓) หรือต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ประกาศเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

หน้า ๓๔

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ในสาขาที่เกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ฝึก และมีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ฝึกไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ฝึกไม่น้อยกว่าเจ็ดปี หรือ

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ฝึกไม่น้อยกว่าสิบปี หรือ

(๔) ต้องมีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพที่ฝึก โดยสาขาอาชีพนั้นต้องเป็นสาขาอาชีพที่ขาดแคลน หรือเป็นสาขาอาชีพที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อ ๓ ผู้ที่มีคุณสมบัติตาม ข้อ ๑ และข้อ ๒ ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการสอนไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ เว้นแต่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่าหกเดือน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อภิย์ จันทนกุลกะ

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

หน้า ๖๑

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
เรื่อง กำหนดรายการตามสัญญาการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดให้สัญญาการฝึกเตรียมเข้าทำงานต้องเป็นไปตามข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึกและอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระยะเวลาการฝึก
- ข้อ ๒ เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- ข้อ ๓ เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- ข้อ ๔ สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การลา
- ข้อ ๖ เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- ข้อ ๗ หลักเกณฑ์การจ่ายค่าทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก
- ข้อ ๘ หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- ข้อ ๙ การให้ความยินยอมในการทำสัญญาการฝึกในกรณีผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์
- ข้อ ๑๐ รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

อภัย จันทนจุลกะ

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

หน้า ๕๐

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

“วันฝึก” หมายความว่า วันที่ผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกฝึกตามปกติ

“เวลาพัก” หมายความว่า ระยะเวลาที่ผู้ดำเนินการฝึกกำหนดให้ผู้รับการฝึกหยุดพักระหว่างการฝึก

“เบี้ยเลี้ยง” หมายความว่า เงินที่ผู้ดำเนินการฝึกจ่ายให้แก่ผู้รับการฝึกเป็นการตอบแทนการฝึก

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ผู้รับการฝึกได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการฝึก หรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึก หรือตามคำสั่งของผู้ดำเนินการฝึก

หน้า ๕๑

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ผู้รับการฝึกเจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตาย ด้วยโรค ซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการฝึก

หมวด ๑

การฝึก

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกฝึกไม่เกินวันละแปดชั่วโมง กรณีเป็นการฝึกในงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือร่างกายของผู้รับการฝึก ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกฝึกไม่เกินวันละเจ็ดชั่วโมง

ข้อ ๓ ในวันฝึก ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกมีเวลาพักติดต่อกันไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งชั่วโมง หลังจากผู้รับการฝึกได้ฝึกในวันนั้นมาแล้วไม่เกินสี่ชั่วโมง

ข้อ ๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกมีวันหยุดประจำสัปดาห์ ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละหนึ่งวัน โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างไม่เกินหกวัน

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึก หยุดฝึกในวันหยุดตามประเพณีของสถานประกอบกิจการนั้น

ถ้าวันหยุดตามประเพณีใดตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้เลื่อนวันหยุดตามประเพณีวันนั้นไปหยุดในวันฝึกถัดไป

ข้อ ๖ ผู้รับการฝึกมีสิทธิลาป่วยได้ตามความเป็นจริง รวมกันไม่เกินจำนวนวันเวลาที่กำหนดในหลักสูตร กรณีป่วยติดต่อกันตั้งแต่สามวันขึ้นไป จะต้องมิใช่รับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมาแสดงด้วย

ประกาศเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

หน้า ๕๒

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

ข้อ ๗ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกกับผู้รับการฝึกที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
เข้ารับการฝึก

ข้อ ๘ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกซึ่งเป็นหญิง หรือเป็นเด็กที่มีอายุ
ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ฝึกงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือร่างกาย ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกไปฝึกในสถานที่อื่น นอกจาก
ที่ระบุไว้ในสัญญาการฝึก

หมวด ๒

เบี้ยเลี้ยง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเป็นเงินตราไทยแก่ผู้รับการฝึก ตาม
จำนวนวันฝึกในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุด ตามกฎหมาย
ค่าจ้างขั้นต่ำที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึก กำหนดเวลาจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้ผู้รับการฝึกไม่น้อย
กว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

หมวด ๓

สวัสดิการ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ และห้องส้วม
อันถูกต้องตามสุขลักษณะ

ประกาศเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

หน้า ๕๓

เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๐๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกช่วยเหลือ หรือให้บริการ หรือปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อผู้รับการฝึกประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในระหว่างการฝึก

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการระบายอากาศ ทางระบายน้ำและสิ่งโสโครก แสงสว่าง ทางออกฉุกเฉิน ในอาคารที่ทำการฝึก

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตราย สำหรับการฝึก ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือร่างกายของผู้รับการฝึก

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการดำเนินการในการบริหาร และการจัดการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำประกันอุบัติเหตุจากการฝึก ให้แก่ผู้รับการฝึกให้ได้รับประโยชน์ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หน้า ๖

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๒๖๙ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดสาขาอาชีพ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ
ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดสาขาอาชีพ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ เพื่อคุ้มครองป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และประโยชน์สาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดให้สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ เฉพาะสาขาช่างไฟฟ้า ภายในอาคาร เป็นสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และการออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖/๑๐ วรรคสาม และมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และการออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประสงค์จะขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานตามแบบ คร.๑๐ ทำยประกาศนี้ ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานตามแบบ คร.๑๑ ทำยประกาศนี้ ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) พร้อมชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการตามที่กำหนด

ข้อ ๒ การประเมินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ให้ใช้ผลการผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เป็นการประเมินในส่วนของ การวัดค่าความรู้ความสามารถ ทักษะฝีมือ และทัศนคติในการทำงาน

(๒) กรณีที่สาขาอาชีพหรือตำแหน่งงานใดยังไม่มีกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน กำหนดกรอบความรู้ความสามารถ ทักษะฝีมือ และทัศนคติในการทำงาน เพื่อใช้ในการประเมิน

(๓) ประสพการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือการทำงาน หรือการฝึกอบรม

(๔) คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แสดงถึงศักยภาพในการประกอบอาชีพหรือการทำงานที่มีอยู่ในตัวบุคคล เช่น ทักษะในการจัดการเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ทักษะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ทักษะในการเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ทักษะในเรื่องของความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน เป็นต้น

ข้อ ๓ การประเมินตามข้อ ๒ (๓) หรือ (๔) อาจทำได้ด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- (๑) ตรวจสอบจากเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือรายละเอียดที่ปรากฏในสมุดประจำตัว
- (๒) การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบเชิงพฤติกรรม
- (๓) การแสดงผลงานที่ผ่านมา
- (๔) วิธีการอื่นที่เหมาะสมสำหรับสาขาอาชีพหรือตำแหน่งงานนั้น

ข้อ ๔ การกำหนดน้ำหนักคะแนนในการประเมินให้พิจารณา ดังนี้

- (๑) น้ำหนักคะแนนตามข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) ให้กำหนดเป็นร้อยละห้าสิบของคะแนนรวม
- (๒) น้ำหนักคะแนนตามข้อ ๒ (๓) ให้กำหนดเป็นร้อยละยี่สิบห้าของคะแนนรวม
- (๓) น้ำหนักคะแนนตามข้อ ๒ (๔) ให้กำหนดเป็นร้อยละยี่สิบห้าของคะแนนรวม

ข้อ ๕ ในการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถแต่ละครั้ง ต้องมีผู้ประเมินไม่น้อยกว่าสามคน

ข้อ ๖ ผู้ขอรับรองความรู้ความสามารถจะต้องได้รับคะแนนการประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบห้าของคะแนนรวม จึงจะถือว่าผ่านการประเมินและมีสิทธิได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ซึ่งดำเนินการจัดให้มีการประเมินแก่ผู้ขอรับรองความรู้ความสามารถซึ่งยื่นคำขอตามข้อ ๑ ออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถให้แก่ผู้ผ่านการประเมิน

หนังสือรับรองความรู้ความสามารถซึ่งออกโดยศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางให้เป็นไปตามแบบ คร.๑๒ ท้ายประกาศนี้ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้เป็นไปตามแบบ คร.๑๓ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถแจ้งผลการประเมินให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในห้าวันทำการนับจากวันทำการประเมิน กรณีที่ไม่ผ่านการประเมินให้แจ้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๘ หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้มีอายุสามปี

ผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อาจยื่นคำขอตามข้อ ๑ เพื่อประเมินใหม่ก่อนวันที่หนังสือรับรองความรู้ความสามารถฉบับเดิมหมดอายุไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๙ กรณีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถชำรุดหรือสูญหาย ให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานตามแบบ คร.๑๔ ท้ายประกาศนี้ ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือให้ยื่นคำขอ

หน้า ๒๘

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

พร้อมเอกสารหลักฐานตามแบบ คร.๑๕ ท้ายประกาศนี้ ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำระหรือสูญหายดังกล่าว

ใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถซึ่งออกโดยศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ให้เป็นไปตามแบบ คร.๑๖ ท้ายประกาศนี้ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้เป็นไปตามแบบ คร.๑๗ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขอตามประกาศนี้ ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ หน่วยงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น หรือศูนย์ประเมิน ความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เป็นการยื่นคำขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถครั้งแรก ให้ผู้ที่ยื่น คำขอไว้แล้ว สามารถทำงานต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการประเมิน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นคร ศิลปอาชา

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

สรุปกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง

1. การส่งเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

กฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 ประกาศกระทรวงแรงงานเรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และท้องที่ที่ผู้ประกอบการต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 9 เมษายน 2558
- 1.2 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเรื่อง หลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการที่ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 22 เมษายน 2558
- 1.3 ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2558
- 1.4 ประกาศกระทรวงแรงงานเรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2558

2. การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

กฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557
- 2.2 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557
- 2.3 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการตามสัญญาการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2546
- 2.4 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง คุณสมบัติครูฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2546
- 2.5 ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ลงวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2546
- 2.6 ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง สาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2548
- 2.7 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 437) พ.ศ. 2548 มาตรา 5 (2)

3. การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

กฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้องและรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ลงวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2551
- 3.2 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 437) พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (2)
- 3.3 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 148) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 (*กรณีฝึกอบรมเองหรือจ้างจัดฝึกอบรม*)
- 3.4 ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่รับลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 (*กรณีส่งไปฝึกอบรมภายนอก*)
